

DEN NORSKE KIRKE

Oslo bispedømmeråd

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE- OG LIKESTILLINGSDEF.	
Arkivkode:	321.00
Dato:	21/9-07
Saksnr:	2007/01773 142

Dato: 20.09.2007

Vår ref: 07/351-4 IW

Deres ref:

Høring - forslag om endringer i ekteskapsloven mv. - Felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par

Vi viser til høringsbrev fra Barne- og likestillingsdepartementet datert 16.5.2007 angående forslag til endringer i ekteskapsloven og brev datert 25.7.2007 om utsatt høringsfrist til 20.9.2007.

Departementets forslag ble drøftet i bispedømmerådets møte 10.9.2007. Rådet hadde en åpen og konstruktiv samtale om saken. Samtalene avdekket at Oslo bispedømmeråd ikke kan gi noen samlet anbefaling. Rådet ønsker likevel å redegjøre for synspunkter og refleksjoner som kom frem i samtalen, da vi anser disse for å være relevante som bidrag til høringsprosessen.

Oslo bispedømmeråd anerkjenner samstemt behovet for at likekjønnede par gis gode juridiske rammer for sine samliv. Det er imidlertid ulike syn i rådet på hvilke konkrete endringer som kan anbefales for å møte behovet for å ivareta homofile og lesbisk rettigheter, og støtte homofile og lesbiske i å leve åpent og aktivt motarbeide diskriminering. Bispedømmerådets drøfting gjenspeiler at kravet om likebehandling inngår i en helhetsvurdering hvor dette hensynet ikke kan betraktes isolert, men må vurderes opp mot andre hensyn.

De ulike syn i rådet bygger til dels på meningsforskjeller i det prinsipielle synet på likekjønnet samliv, dels på vurderinger av de prinsipielle og praktiske betingelser for å oppnå full likestilling, og dels på ulike vurderinger av hva som vil være til beste for barna.

Det er også en felles forståelse i bispedømmerådet at høringsnotatet ikke gir overbevisende forskningsmessig dokumentasjon og at sakskomplekset kunne vært bedre utredet. Forslaget har ikke tilstrekkelig begrunnelse og konsekvensutredning, slik man vanligvis har i slike omfattende saker.

Forslaget synes i hovedsak å omfatte to forhold: Det første gjelder innføring av én felles lov og én felles betegnelse *ekteskap* for likekjønnede og ulikekjønnede juridisk forpliktende parforhold, og det andre er at likekjønnede par i større grad gis de samme rettigheter i forhold til barn gjennom de implikasjoner endringene vil få i forhold til adopsjonslov, barnelov og bioteknologilov.

Felles lov og betegnelse

Ut fra homofiles og lesbiskes krav om å bli akseptert på like linje med andre, er det forståelig at skillet mellom betegnelse *ekteskap* og *partnerskap* ønskes opphevet. Uttalelser fra de lesbiske og homofiles organisasjoner understreker betydningen av at likekjønnede og ulikekjønnede parforhold reguleres av samme lov og samme begrepsbruk.

Et mindretall i bispedømmerådet tillegger dette hensynet avgjørende vekt og støtter forslaget om felles lov og betegnelse, og de aktuelle rettsvirkninger i lover som gjelder forhold til barn. Ut fra et teologisk grunnsyn om at ethvert menneske er skapt like verdige i Guds bilde, følger det at samfunnet må ivareta livsvilkår og rettigheter for alle mennesker, uavhengig av seksuell legning. For dette mindretall vises det for øvrig til de teologiske overveielser som er gjort i høringsuttalelsen fra Kirkens Bymisjon i Oslo.

Flere i bispedømmerådet legger vekt på disse kriteriene, men avveier dem mot en historisk og teologisk forståelse som fremhever forholdet mellom mann og kvinne som en grunnleggende dimensjon i forståelsen av ekteskapet.

Det er også mulig å anlegge en språklig synsvinkel: Trolig for de fleste par er polariteten mellom mann og kvinne en så vesentlig del av et ekteskapsforhold at det vil være kunstig å innholdsbestemme *ekteskapet* uten en henvisning til dette.

Flertallet i bispedømmerådet slutter ut fra dette at det er ønskelig å holde på at ulikekjønnede og likekjønnede parforhold betegner ulike virkeligheter. Lesbiske og homofiles likeverd og rettigheter må kunne videreutvikles i tilknytning til partnerskapsbegrepet. Dette standpunktet omfatter både representanter som prinsipielt er restriktive i forhold til likekjønnet samliv, og representanter som vil forsvare homofiles rett til å leve sammen.

Enkelte i rådet mener primært at vi bør få en bredere lov om samliv, som sikrer både voksnes og barns rettigheter. Man fremhever at uansett syn på ulike samlivsformer, må kirken støtte et lovverk som gir trygge rammer for forpliktende samliv. På denne bakgrunn ville det være ønskelig med en felles lov om samliv for alle par i både formaliserte og ikke-formaliserte samlivsforhold, med og uten barn.

Rettigheter i forhold til barn

Ved innføring av felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par, er målsettingen like rettigheter i forhold til adopsjonslov, barnelov og så langt det er mulig også i forhold til bioteknologilov og kunstig befruktning.

Selv om man slutter seg til målsettingen om å gi mest mulig like rettigheter til likekjønnede og ulikekjønnede par, kan det stilles spørsmål ved om hensynet til barna og barns oppvekstvilkår blir tilstrekkelig reflektert i dette lovforslaget som primært sikter mot å ivareta voksnes rettigheter. Det er enighet i bispedømmerådet om at hensynet til barnas beste må være avgjørende kriterium når man skal vurdere rettsforhold som gjelder barn. Rådet trekker imidlertid ulike konsekvenser i vurderingen av den konkrete saken.

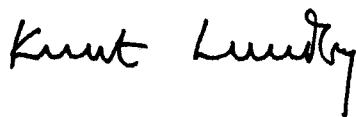
Et mindretall i bispedømmerådet stiller seg positivt til departementets forslag ut fra en forståelse av at homofile har like gode omsorgsevner som heterofile, og at det vil være en uberettiget forskjellsbehandling om homofile prinsipielt utelukkes fra muligheten til kunstig befruktning eller fra muligheten til å bli vurdert som foreldre ved adopsjon.

Et flertall i bispedømmerådet fremhever at spørsmålet om oppvekstvilkår ikke dreier seg om hvorvidt homofile har like god omsorgsevne som andre – noe de åpenbart vil ha. Spørsmålet handler om hvilken vekt man tillegger det å ha både mor og far som rollemodeller for barns identitetsutvikling, og hvordan samfunnet møter barns behov for å ha både mors- og farsfigurer i sitt daglige oppvekstmiljø. Det må understrekes at mange barn får en god oppvekst uten å ha både en far og en mor hos seg. Likevel er det noe annet å anse alternative familiekonstellasjoner som likestilte ordninger og som like ønskelige på barnas vegne

I utredningen trekker departementet frem undersøkelser som viser at barn i familier med foresatte i likekjønnede relasjoner ikke synes å ha dårligere oppvekstvilkår enn barn med ulikekjønnede foresatte/foreldre. Det går imidlertid frem at forskningen som ligger til grunn, ikke er omfattende, og i stor grad er utført på hovedfagsnivå. I sammenlikning med tilsvarende utredninger i andre land, synes det også som om departementets dokumentasjon til saken generelt har vært selektiv.

Det er enighet i bispedømmerådet om at det foreliggende høringsnotat har faglige svakheter. Et flertall i rådet fremholder at spørsmål av så stor samfunnsmessig betydning ikke bør avgjøres på såpass begrenset faglig grunnlag. Dette flertallet anser at det ikke er grunnlag for å fremme denne saken for Stortinget i sin nåværende form, og støtter i stedet forslaget om å nedsette en kommisjon/utvalg som kan belyse saken på en mer omfattende måte.

Med vennlig hilsen

Knut Lundby
leder

Inge Westly
kirkefagsjef
Direkte innvalg: 23301171